

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата о сарадњи у области одбране, који је потписан у Абу Дабију, 17. фебруара 2013. године, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ
УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА
О
САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ**

Влада Републике Србије, коју представља Министарство одбране, и Влада Уједињених Арапских Емирата, коју представља Генералштаб Оружаних снага Уједињених Арапских Емирата, у даљем тексту: „Стране”,

у жељи да унапреде и ојачају постојеће билатералне односе преко сарадње у области одбране између две земље,

придржавајући се принципа суверенитета, независности, територијалног интегритета и немешања у унутрашње послове друге Стране,

потврђујући посвећеност Повељи Уједињених нација и међународним обавезама две земље,

споразумеле су се о следећем:

ЧЛАН 1.

СВРХА

Стране су сагласне да у складу са својим националним законодавством и међународним обавезама, подстичу, олакшавају и развијају сарадњу у области одбране на основу заједничких интереса.

ЧЛАН 2.

**ЗАЈЕДНИЧКА КОМИСИЈА ЗА САРАДЊУ
У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ**

У циљу олакшања примене овог споразума, Стране ће образовати Заједничку комисију за сарадњу у области одбране (у даљем тексту: „Комисија”), састављену од представника сваке Стране која ће развити погодан механизам за спровођење овог споразума и Стране ће именовати лица/органе за контакт, у циљу организовања сарадње између Страна како је договорено. Комисија се састаје по правилу једном годишње или чешће према договору Страна, наизменично у једној и другој држави.

ЧЛАН 3.

ОБЛАСТИ САРАДЊЕ

1. Сарадња између Страна обухвата следеће области:
 - а) индустрију, наоружање и одбрамбене технологије;
 - б) школовање и војну обуку;

- в) операцију подршке миру;
- г) војни подаци;
- д) војномедицинске услуге;
- ћ) војнообавештајни рад;
- е) војнобезбедносни рад;
- ж) људске ресурсе;
- з) истраживање и развој, и
- и) друге области о којима се Стране договоре.

2. Стране могу, по потреби, да би се реализовале конкретне области сарадње наведене у овом споразуму, израдити посебне протоколе, меморандуме о разумевању и уговоре у оквиру овог споразума.

ЧЛАН 4.

ОБЛИЦИ САРАДЊЕ

Сарадња између Страна одвија се путем:

- а) билатералних састанака;
- б) званичних посета јединицама и формацијама оружаних снага Страна;
- в) размене војних стручњака и специјалиста;
- г) учествовања на курсевима, обуци или међународним војним вежбама;
- д) школовања и/или обуке особља оружаних снага Страна;
- ћ) размене стручног знања и савета у вези са војним питањима од заједничког интереса;
- е) учествовања на конференцијама, семинарима, форумима и састанцима који се односе на одбрамбена питања од заједничког интереса;
- ж) учествовања на војним изложбама;
- з) спортских и културних догађаја, и
- и) на све друге начине о којима Стране накнадно постигну договор.

ЧЛАН 5.

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ

- 1. Надлежни органи за спровођење овог споразума су Министарство одбране Републике Србије и Генералштаб Оружаних снага Уједињених Арапских Емирата.
- 2. Ради реализације овог споразума, надлежни органи Страна могу да закључују посебне протоколе, меморандуме о разумевању и уговоре.

ЧЛАН 6.

ЈУРИСДИКЦИЈА

1. Особље Стране посетиоца обавезно је да поштује законе, правила и прописе државе домаћина током свог боравка на њеној територији. Такође, истом особљу забрањује се да обавља било какву активност која може да угрози безбедност и интегритет Стране домаћина.

2. Особље Стране посетиоца подлеже законима државе домаћина током свог боравка на територији државе домаћина.

3. У случају нарушавања војне дисциплине које почини особље Стране посетиоца на територији државе домаћина, органи Стране посетиоца предузимају одговарајуће мере сходно својим војним законима и прописима.

ЧЛАН 7.

РЕШАВАЊЕ ОДШТЕТНИХ ЗАХТЕВА

1. Свака Страна ће другој Страни надокнадити штету нанесену њеној имовини, која је настала услед деловања особља друге Стране током обављања дужности које су им додељене у складу са овим споразумом или било којим протоколом, меморандумом о разумевању или уговором који ће бити накнадно закључен.

2. Закони државе домаћина примењују се приликом решавања одштетних захтева који се односе на штету нанесену имовини Стране домаћина. Може се формирати и комисија која ће расправљати о облицима грађанске одговорности и одobreњу процене износа за накнаду штете обе Стране. У раду ове комисије учествује једнак број представника обе Стране. Осим тога, о питањима грађанске одговорности разговараће се у духу постојеће сарадње између Страна дипломатским путем.

3. Оштећене треће стране могу се обратити надлежним судовима државе домаћина ради решавања одштетних захтева.

ЧЛАН 8.

ТАЈНИ ПОДАЦИ

1. Обе Стране су обавезне да предузимају одговарајуће мере заштите тајних података насталих и размењених у току примене овог споразума за време периода његовог важења, као и након обуставе његове примене.

2. Обе Стране су сагласне, у оквиру својих надлежности, да потпишу посебан споразум којим ће регулисати питања која се односе на размену, употребу и заштиту тајних података у оквиру заједничких активности које се реализују на основу овог споразума.

3. Уступање тајних података између обе Стране током спровођења овог споразума вршиће се у складу са националним законодавствима обе Стране.

4. Ниједна Страна не може да, директно или индиректно, уступа тајне податке, настале или размењене између Страна током спровођења овог споразума, владама, органима, предузећима или лицима других држава, односно било којој другој страни на коју се не односи овај споразум, осим на основу писаног одobreња обе Стране.

5. Приступ тајним подацима ограничава се на одређено особље именовано да спроводи овај споразум у складу са националним законодавством обе Стране. Лица која имају приступ оваквим подацима могу да их користе само у службене сврхе.

6. Ради реализације овог споразума, Стране могу закључити посебан уговор о заштити права интелектуалне својине који се односи на сарадњу у области одбране.

ЧЛАН 9.

ФИНАНСИЈСКА ПИТАЊА

У вези са спровођењем овог споразума или било које друге активности која из њега проистекне, ако није другачије договорено, Страна посетилац сноси своје трошкове за време боравка на територији државе домаћина. Стране се могу, по потреби, у погледу дуготрајних програма обуке, накнадно договорити о расподели својих финансијских средстава.

ЧЛАН 10.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

1. У случају било каквог спора који евентуално настане услед тумачења или примене овог споразума, Стране могу образовати комисију која ће бити задужена за његово решавање или ће се решавати дипломатским путем. Преговори почињу 30 дана од пријема писаног обавештења.

2. Стране се обавезују да ће сваку спорну ситуацију решити међусобним преговорима и консултацијама, без посредовања треће стране или међународне организације.

ЧЛАН 11.

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

Свака Страна може да предложи измене и допуне овог споразума. Ако друга Страна одобри овакве измене и допуне, оне постају важеће након завршетка процедуре предвиђене у члану 12. став 1. овог споразума.

ЧЛАН 12.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ, ПЕРИОД ВАЖЕЊА И ОБУСТАВА ПРИМЕНЕ

1. Овај споразум ступа на снагу после размене писаних обавештења дипломатским путем између Страна, којима једна обавештава другу да је испунила своју унутрашњу процедуру. Споразум ступа на снагу по пријему последњег писаног обавештења.

2. Овај споразум се закључује на период од пет година и продужава се аутоматски на исти период заједничком писаном сагласношћу Страна.

3. Свака Страна има право да било када обустави примену овог споразума обавештавајући о томе другу Страну писаним обавештењем. Обустава примене овог споразума ступа на снагу шест (6) месеци од датума пријема таквог обавештења. Стране се могу у било које време међусобно сагласити у погледу обуставе примене овог споразума.

4. У случају да се обустави примена овог споразума или ако се он не продужи, свака Страна ће бити обавезна да испуни обавезе које из њега проистичу.

Овај споразум је сачињен у Абу Дабију дана 17. фебруара 2013. године, у по два примерка, на српском, арапском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају различитог тумачења Споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

У потврду горе наведеног, доле потписани представници, прописно овлашћени од стране својих влада, потписали су овај споразум.

ЗА

ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА

**ВЛАДУ УЈЕДИЊЕНИХ
АРАПСКИХ ЕМИРАТА**

**министр одбране
Александар Вучић**

**начелник
Генералштаба Оружаних снага**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата о сарадњи у области одбране садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Споразума

Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата о сарадњи у области одбране, чије се потврђивање предлаже овим законом, опредељују се основни циљеви и принципи на којима ће се заснивати сарадња у области одбране између влада Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата, односно њихових надлежних органа, а у циљу доприноса развоју целокупних билатералних односа две државе, као и миру и безбедности у свету.

Првенствени циљ предложеног закона, односно закљученог Споразума, је успостављање правног оквира који би омогућио сарадњу уговорних страна и њихових надлежних органа у области одбране (планирање одбране, војноекономска и војнонаучна сарадња, војно образовање и обука, мировне операције, као и други сегменти од заједничког интереса).

III. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење Закона

За спровођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства, будући да се средства која су потребна за спровођење Споразума, предвиђају финансијским планом Министарства одбране.

IV. Разлози за доношење Закона по хитном поступку

Разлози за доношење закона по хитном поступку, сагласно члану 167. Пословника Народне Скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), произилазе из жеље и Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата да Споразум између Владе Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата о сарадњи у области одбране, који је предмет потврђивања овим законом, ступи на снагу што је могуће пре и почне да се примењује у односу на уговорене области сарадње које се остваре првог дана или после првог дана од дана ступања на снагу овог споразума, сходно члану 12.